

نقش قصه در ایجاد هویت اسلامی در کودکان

فاطمه امینی، حسین حسنعلی، مبینا امینی

چکیده

ادبیات و دین از مقوله هایی هستند که از آغاز آفرینش انسان تاکنون، همگام با یکدیگر، حیات و هستی بشر را درنوردیده اند. این پیوستگی دین و ادبیات، ریشه در پنهان جان و عمق هستی انسان و جهان دارند و با گوشدل می توان راز (فطره اهلل التی فطر الناس علیها) را از آنها باز شنید. بنابراین همچنان که دین، مقدس و متعالی است، ادبیات نیز ریشه در قداستها و تعالی جویی های انسان دارد. از سوی دیگر نثر و داستان از دیرباز، یکی از مهمترین و متداولترین شاخه های ادبیات به شمار می آمده اند. یکی از مصادیق بارز نثر، قصه است. قصه همواره منعکس کننده دیدگاه انسان درباره جهان و عوامل ناشناخته پیرامون او و همچنین وسیله انتقال و آموزش آداب و سنن، اعتقادات و تاریخ یک نسل به نسلهای دیگر بوده است. با قصه نه تنها می توان انسان را با میراث فرهنگی و آداب جامعه خود و جهان آشنا ساخت و قدرت تفکر او را پرورش داد، بلکه می توان زمینه خودسازی و جامعه سازی را در او برانگیخت. این مقاله به بررسی تاثیر قصه های مذهبی در ایجاد هویت اسلامی در کودکان پیش دبستانی می پردازد. آموزش و ایجاد هویت دینی در کودکان در جامعه ای که انسان ها بیش از پیش به هویت دینی و عقاید آن نیازمند هستند امری مهم و ضروری است. براساس اصول تربیتی آموزش و ایجاد یک هویت باید از دوران کودکی فرد آغاز شود. سنین پیش دبستانی برای این منظور بسیار مناسب است. روش پژوهش در این مقاله به صورت کتابخانه ای بوده است و منابع آن از کتاب هایی که پیرامون مفاهیم دینی و آموزش آن به کودکان است می باشد. در این مقاله چنین نتیجه گرفته شد که قصه می تواند بهترین ابزار برای ایجاد یک هویت اسلامی برای کودکانی باشد که هنوز قادر به خواندن و نوشتن نیستند. نامأنوس بودن آموزش مفاهیم دینی با ذهن کودک، ارائه الگوهای دینی به کودک، ایجاد محبت نسبت به شخصیت های دینی، تهذیب اخلاق و عبرت آموزی و ... از جمله تأثیراتی هستند که قصه ها در کودکان ایجاد می کنند.

کلیدواژه ها: قصه، هویت، کودک